2. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36544
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

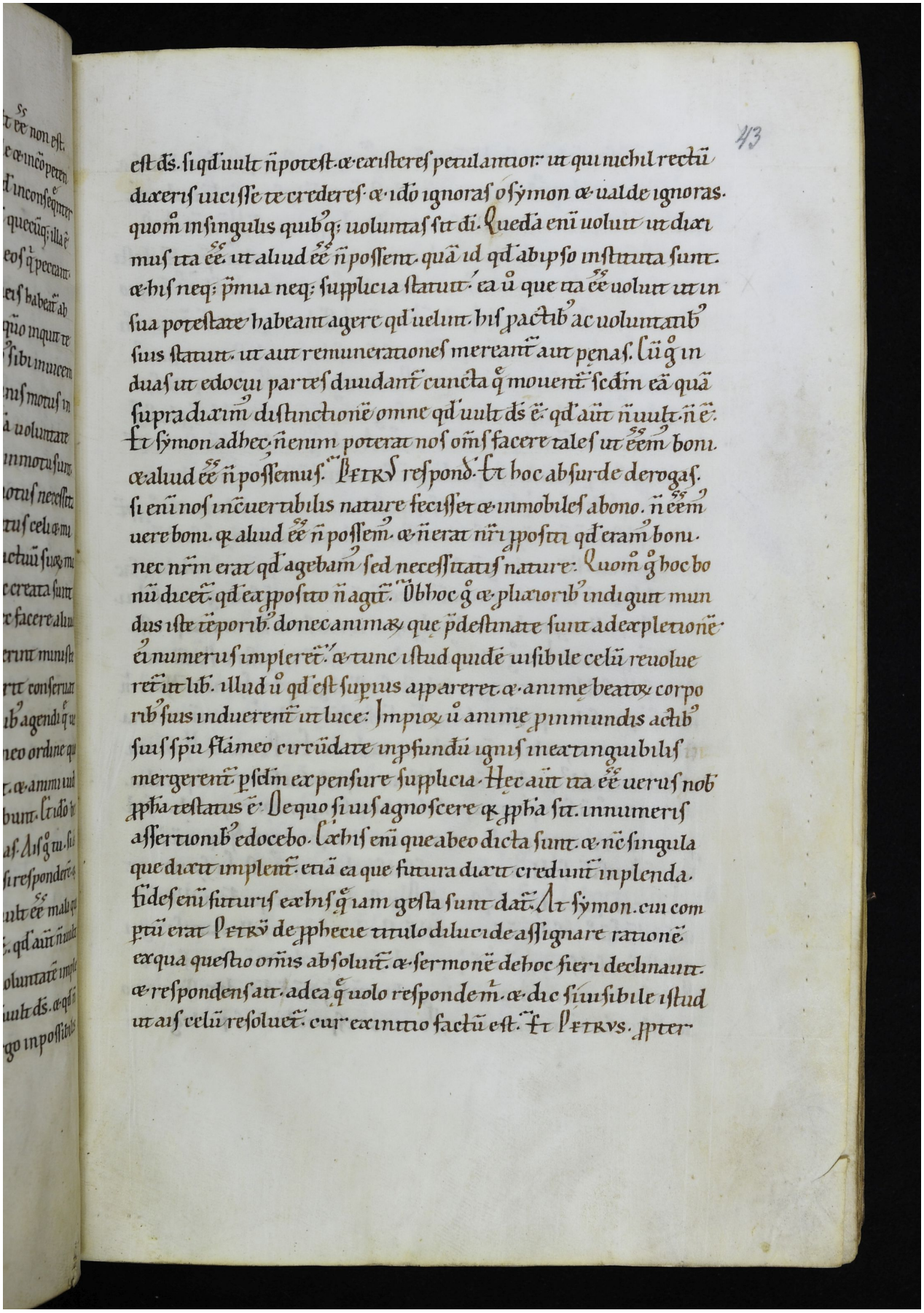

43

est ds. si qd uult ñ potest. & existeres petulantior ut qui nichil rectū
diceris uicisse te credere. & idō ignoras o symon & ualde ignoras.
quom insingulis quibq; uoluntas sit di. Queda enī uolunt ut dica
mus ita ee. ut aliud ee ñ possent. quā id qd abipso instituta sunt.
& his neq; pmia neq; supplicia statuit. ea ū que ita ee uolunt ut in
sua potestate habeant agere qd uelint. his pactib ac uoluntatib
suis statuit. ut aut remunerationes mereant aut penas. sū g in
duas ut edocui partes diuidant cuncta q mouent. secdm eā quā
supra diarim distinctionē omne qd uult ds ē. qd aūt ñ uult. ñ ē.
Et symon adhec. ñ enim poterat nos oms facere tales ut eem boni.
& aliud ee ñ possemus. Petrvs respondit. Et hoc absurde derogas.
si enī nos incōuertibilis nature feciss̄et & inmobiles a bono. ñ eem
uere boni. & aliud ee ñ possem. & ñ erat nīr ppositi qd eram boni.
nec nīr in erat qd agebam. sed necessitatis nature. Quom g hoc bo
nū diceret. qd ex ppositio ñ agit. Ob hoc g & pliorib indiguit mun
dus iste ēporib. donec anime que predestinate sunt ad explētionē
ei numerus impleret. & tunc istud quidē uisibile celū reuolue
ret ut lib. illud ū qd est supius appareret & anime beatę corpo
ribus suis induerent ut luce. Impiq; ū anime pinmundis achib
suis spū flameo cruciandate inp fundū ignis inextinguibilis
mergerent. psdm expensure supplicia. Hec aūt ita ee uerus nob
ppha testatus ē. De quo si uis agnoscere & ppha sit. innumeris
assertionib edocebo. & his enī que a deo dicta sunt. & nē singula
que diuit implent. etiā ea que futura diuit credunt implenda.
fides enī futuris ex his q iam gesta sunt data. Et symon. cui com
ptū erat Petrū de pphetie titulo diligentide assignare rationē
ex qua questio oms absolut. & sermonē de hoc fieri declinauit.
& respondens aut. ad ea q uolo respondem. & dic si uisibile istud
ut ais celū resolueret. cur ex inicio factū est. Et Petrvs. pter-